

Praha - Žofín, 3. 3. 2016

Drahá Veroniko,

Je mi velice líto, že ses pro svou momentální indispozici nemohla dostavit na tak slavnostní banket. Byl to skutečně večer, který v mnohém předčil všechna očekávání a opět potvrdil, že jsme tvůrci neopakovatelných kulturních zážitků. Jak jistě tušíš, naše historické drama spoutalo srdce všech zúčastnivších diváků.

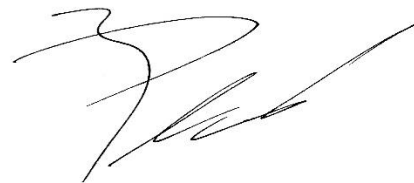
Náš láskyplný příběh popisující kamenitou a útrapami zmítanou cestu za lidským věděním a čistými vlasy ohromil porotu natolik, že nemohla jinak, než přiznat první ceny ve všech kategoriích právě nám. Na přiložené fotografii jsem zvětšen já, jak mi v rukou dřímá Cena za nejlepší herecký výkon.

Jak jsem již zmínil, starobylý příběh o osudu nevelké skupiny našich hrdinů rezonoval publikem jako stojaté vlny v mikrovlnné troubě. Proto nemohu jinak nežli Ti vyjádřit své tisícové díky za Tvou neochvějnou trpělivost a skálopevnou vůli při tvé archeologické činnosti, bez které by náš Příběh nespátřil světlo světa. Příběh, jehož základem je to, o čem jsme zvyklí mluvit jako o prvotním zločinu člověka, nezůstal díky Tobě zapomenut.

Stále mne ještě hřeje u srdce, že při vzniku jsme se zachovali nejvýše eticky, tedy nebyli zranění žádní lidé, zvířata ani kameny.

Přesto se Tě ale musím, Veroniko, zeptat na otázku, která mi po nocích nedá spát. Je možné, aby stejné dobrodružství mohli lidé zažít i v dnešní době, Dobře moderní?

Jsem s uctivým ruky políbením Tvůj oddaný

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, connected strokes that are difficult to decipher as a specific name.